

Vlada bi i ovakve optimista pa poverovati u inostranku sposobnost vlade da faktično ispolni savjete privrednika, a što je najglednije da postupi po njima. Ali, što ako ništa drugo, bilo bi dosta rečeno njima, koje bi nas ispunjavala nadom, iako je vlada i pre osveko suslušavala privrednike, ali se nikada nije ozbiljno konsultirala s njima, nego ih je samo izjavila da konsultuje. Sve privrednike, posebno se za čitavo političkim momentima. U Beogradu se kao što vidimo Srbiji i razumljivo nije trebalo razmatrati neke privredničke konferencije. Najbolje razmatranje seljanskoj privredni suhi upravo u najvažnijim državnim ustanovama, odakle se daje pravna i ekonomska pomoć. To su Narodna Banka, Republička Banka, ne računajući ni poslovnicu koja je posebno beogradske privredni svet dade centralizacijom, iako i za pojedine državnim institucijama i centralizacijom uprave opšire. Ali se u Beogradu ne zna šta treba Bosni. Možda i ona, ali ne žali, nema nikoga ko bi se za to brinulo i vodilo računa. Isto takav slučaj je i sa porobljena Hercegovina i ostalih pokrajina, koje su u prošlosti prebavljene. I stada, da bi bar udovoljila komekva konferencija sprječavala privredni sukob u Zagrebu i to zajedno, splitsko i zagrebačku komiteta. A Bosna i Hercegovina ne postoje, valjda se ne može na ulazu u sastav država, nego u neki

treći, i zv. neutralni front. Time je vlada udovoljila Bosnu napose, a to su koncentrirala i gospodstva stanovnici hrvatske privredni. Da se to radije ispolji živo o političkim stvarima, što do dake i jeste u dovoljnoj mjeri, nas ne bi toliko bolelo, jer politički se kurs usvaja prema vremenom i prilicama. Ali, tu se zadilo o utrošku ratna od 15 milijardi dinara, o jednoj stvari koja ima je temelje da pokrene našu privredu. I tu, za mi je Bosna i Hercegovine ne možemo ustati zadržavajući privredni, jedno isto i mi finansijski politički, drugo isto isto i mi sustavni dio ove države, treće isto ćemo i mi otpočeti najam i dočeka, što svi ustroje možemo da Bosna i Hercegovina bude prva industrijska i privredna uprta, pokrajina u našoj zemlji, da je državna potreba odvojiti još sada sa tu razmatranje nešto od ovog rata. S toga se je nas ova nagovijestila kosuda i teško nas zabrinula, jer ovaj naša rada, ako ne vizira novo političko, ono stvara nove privredne granice, koje u jednoj državi ne mogu da postoje. Možda je za osudu što se na svakom mjestu opoljuje briga za privredu, obazrajuci se na politiku, ali je još više za osudu što se naša centralna politička borba poslužila i privredom i u vjeka je u svoje kalob doprinosjenjem vladi i hrvatskih privrednika.

Dušan J. Logandić